

Jukka Keränen

LYNX

LUMIKAVERI

BoDTM
BOOKS on DEMAND

Omistettu

Eemelille, lidalle, Aatokselle ja Nooralle

kelekkatehtaan työntekijöille

moottorikelkkailijoille sekä niistä pitäville

ja sinulle :)

Jukka Keränen

LYNX
LUMIKAVERI

© 2019 Jukka Keränen

Kuvitus: Jukka Keränen

Kustantaja: BoD™ – Books on Demand, Helsinki, Suomi
Valmistaja: Books on Demand GmbH, Norderstedt, Saksa
ISBN: 978-952-800-933-7

Hiihtämässä

Moi! Tässä on poika nimeltä Niila. Eräänä päivänä hän oli isänsä ja pikkusiskonsa Inarin kanssa hiihtämässä. Niilasta hiihtäminen oli hauskaa. Mikä olisi mukava hiihtoretken määränpää, hän mietti mielessään.

– Isä! huusi Niila. – Isä, hiihdetäänkö laavulle
makkaranpaistoon?

– Ei, ei, hiihdetään tässä vain edestakaisin, totesi isä.

– Laavulle on liian pitkä matka, emme me jaksu sinne asti.

– Voih, huokaisi Niila.

Hänestä rauhallinen hetki nuotiolla olisi ollut sopiva
päämäärä hiihtoretkelle.

– Voimme lämmittää makkarat kotona mikroaaltouunissa,
sanoi isä hymyillen.

– Voih, voih, voivotteli Niila.

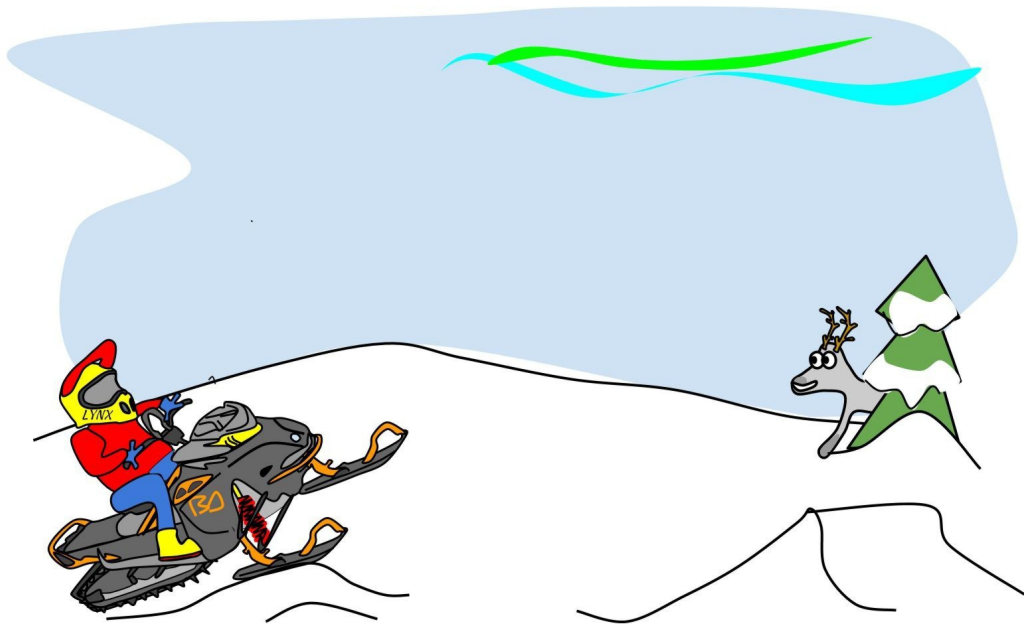
– Prumm, prumm! raikui lähestyvä ääni.

– Byää, byää! Inari purskahti itkuun.

– Inari pieni, älä itke, rauhoitteli isä. – Se on moottorikelkka,
se pörisee, mutta sitä ei tarvitse pelätä.

Niila katsoi kiinnostuneesti kelkkaa. Siinä luki Lynx.

Tuollaisella pääsisi nopeasti laavulle asti, hän mietti
mielessään.

Mukava retkikaveri

Kotona Niila ryhtyi piirtämään. Hän mietti, millainen olisi hyvä kelkka. Sen pitäisi olla sellainen mukava retkikaveri. Jos se näyttäisi ja kuulostaisi kiltiltä, niin ehkä Inari ei pelkäisi sitä. Jos sen perään kiinnitettäisiin reki, voisimme ajella sillä koko perhe. Inari tykkää kissoista ja koirista, hmm, mietti Niila. Mukavalla lemmikillä on nappisilmät, pehmeät tassut, hymysuu, tuuhea, pitkä häntä ja korvat. Moottorikelkkaan kuuluu telamatto, ohjaustanko, sukset ja penkki. Niila listasi asioita ylös ja jatkoi suunnittelua.

– Pling! Keittiöstä kuului mikroaaltouunin ääni.

– Makkarat ovat valmiit! huudahti isä.

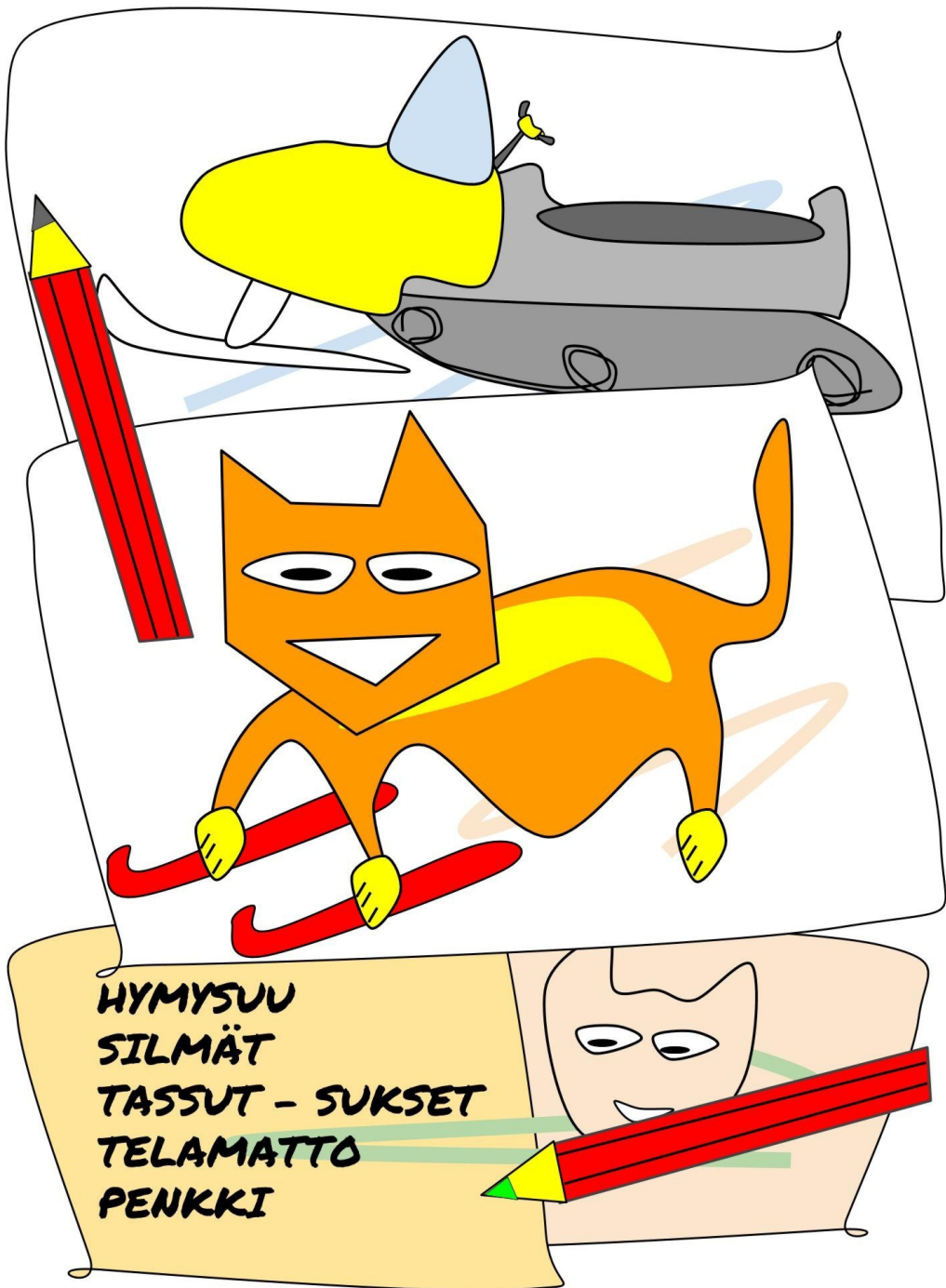
Hyi, yäk, Niila ajatteli. Noita kammutuksia en aio maistaa. Isä ei ymmärrä hyvän makkaran päälle mitään.

Hetken kuluttua isä saapui Niilan luo. Niila piirsi niin keskittyneesti, ettei huomannut häntä.

– Vautsi vau! hihkaisi isä. – Oletpa piirtänyt hienon kelkan, hän kehui.

– Mene pois, ärähti Niila ja peitti kuvan käsillään.

– Älähän nyt, Niila, minusta piirtämäsi kuvat ovat hienoja, isä rauhoitteli.

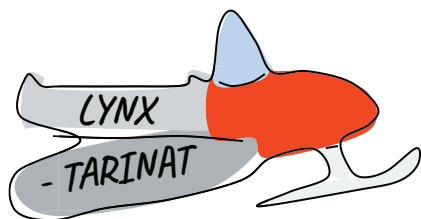
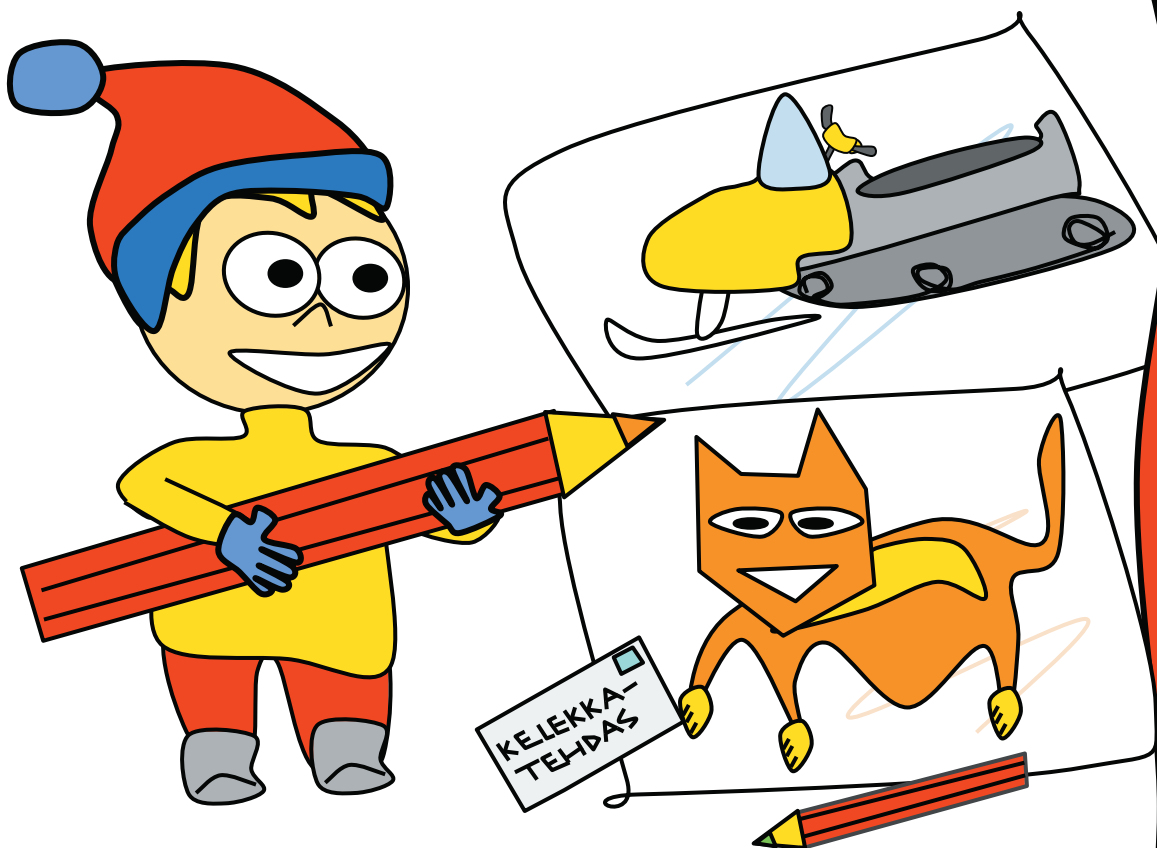
- Lopettaisitko piirtämisen hetkeksi, ja tulisitko syömään makkaraa? kysyi isä.
 - Ei maistu, tokaisi Niila.
 - Nyt on iltapalan aika, sinun täytyy syödä jotain.
 - Ehkä otan palan leipää, vastasi Niila.

 - Tiedätkö, mitä Lynx tarkoittaa? isä kysyi, kun voiteli Niilalle voileipää.
 - Se on kelkkamerkki, vastasi Niila.
 - Joo, mutta Lynx tarkoittaa myös ilvestä. Voisiko kelkka näyttää ilvekseltä? isä ehdotti.
- Niilasta se oli loistava ajatus.
- Ilveskissa, pieni kiltti ilves, Niila makusteli sanoja suussaan. – Se olisi sellainen mukava retkikaveri. Sen nimi voisi olla Lumiretkeilijä. Nyt tiedän, Lumikaveri.
 - Lynx Lumikaveri, se on sen nimi! hihkaisi Niila ja juoksi takaisin piirustuspaperin ääreen.

Niila piirsi ja piirsi. Päivä päivältä Niila oli tyytyväisempi piirustukseen. Eräänä päivänä hän totesi:

- Nyt se on valmis.
- Isänkin mielestä piirustus oli huippuhieno.
- Nyt voimme rakentaa tällaisen kelkan, totesi Niila.

Niila tykkää hiihtää. Hänestä sopiva hiihtoretken määränpää olisi laavu, mutta isän mielestä se on liian kaukana. Niila suunnittelee ja piirtää pulmaan jännittävän ratkaisun. Mutta kuka on Koloppanen? Ja mikä on tuo lumessa kulkeva iso kissa? Hyppää tarinan kyytiin. Tarina starttaa nyt.

ISBN 978-952-800-933-7

9 789528 009337